

POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

PROJEKT ZESPOŁOWY

SYSTEM OBSŁUGI ZAJĘĆ GRUPOWYCH

System do treningu TRIAGE dla ratowników medycznych

Autorzy:

Adam PĘDRACKI 241693

Marta DWORAKOWSKA 235645

Grzegorz HUCHLA 241265

Paweł PARCZYK 241390

Krzysztof JAROS 226745

Prowadzący:

Dr inż. Jan NIKODEM

12 maja 2020

Spis treści

1	Opis zadania	3
2	Wymagania	7
3	Założenia	7
4	Opis systemu	8
4.1	Poszkodowani	8
4.2	Triażyści	8
4.3	KAM	8
4.4	Instruktor	9
4.5	Zestawienie i charakterystyka sprzętu	9
5	Sieć	9
5.1	Wybór technologii	9
5.1.1	Technologia Bluetooth Low Energy	9
5.1.2	BLE i Android	9
5.1.3	BLE 4.2 vs BLE 5.0	10
5.2	BLE 4.2	10
5.2.1	Zasięg	10
5.2.2	Przebieg transmisji	10
5.2.3	Architektura aplikacji Bluetooth (profile Bluetooth - GAP i GATT)	12
5.3	Sieć w systemie	13
5.3.1	Topologia sieci	13
5.3.2	Protokół komunikacji	14
5.3.3	Ramki protokołu komunikacji	15
6	Wybór sprzętu	16
6.1	Kryteria i wybór	16
6.2	Arduino	16
6.2.1	NANO	16
6.2.2	UNO	17
6.2.3	Inne modele arduino	17
6.3	Wyświetlacz	17
6.3.1	PCF	17
6.3.2	HD	17
6.4	Bluetooth	17
6.5	Zasilanie	17
6.5.1	Przez usb	18
6.5.2	przez regulator napięcia w płytce	18
6.6	Schemat	19
7	Instrukcja instalacji android studio	20

8 Program techniczny - Android	21
8.1 Radio bluetooth	21
8.2 Tryb advertisment	27
9 Instrukcja instalacji Android IDE oraz biblioteki i2C	32
10 Realizacja programu Arduino i ESP32	32
10.1 Modyfikacja parametrów	33
10.2 ESP i komunikacja Bluetooth	33
11 Źródła	33
12 Materiały	34

1 Opis zadania

Zakres prac	Poprawa informacji o procedurze Triage oraz systemie SMART w rozdziałach 1, 3, 4.
Wykonał	Krzysztof Jaros
Sprawdził	PAweł Parczyk
Zatwierdził	Paweł Parczyk

Celem projektu jest stworzenie narzędzia wspierającego ćwiczenia ratowników medycznych w treningu działań podejmowanych w trakcie zdarzeń masowych. Są to zdarzenia, w których zapotrzebowanie na kwalifikowaną pierwszą pomoc i medyczne czynności ratunkowe przekracza możliwości podmiotów ratowniczych obecnych na miejscu zdarzenia. Aby zapewnić przeżycie jak największej liczbie osób ratownicy stosują się do procedur.

W swoich działaniach ratownicy stosują się do zasad segregacji poszkodowanych w wypadku masowym, umożliwiających kategoryzację rannych na podstawie funkcji życiowych zwanych linią życia. Przydział kategorii odbywa się po przez przypisanie jednego z czterech kolorów. Zielonego - dla osób nie wymagających interwencji lekarskiej, żółtego - osoby wymagające interwencji lekarza, czerwonego - osoby wymagające natychmiastowego przetransportowania do szpitala i czarny - osoby nie do odratowania. Zalecane jest aby na czynności z tym związane ratownik poświęcił maksymalnie 30 sekund.

Trening odbywa się w ograniczonej przestrzeni np. budynku, w hali sportowej o wymiarach 40m na 50m. W szkoleniu uczestniczą triażysti oraz kierujący akcją medyczną (KAM), wszystko nadzoruje instruktor. Do szkolenia przeznaczonych jest kilka symulatorów poszkodowanych, ułożonych w różnych punktach hali. Symulator poszkodowanego przekazuje triażystie wartości podstawowych funkcji życiowych, na podstawie której przydziela kategorię poszkodowanemu, a następnie przekazuje tę informację do KAMA.

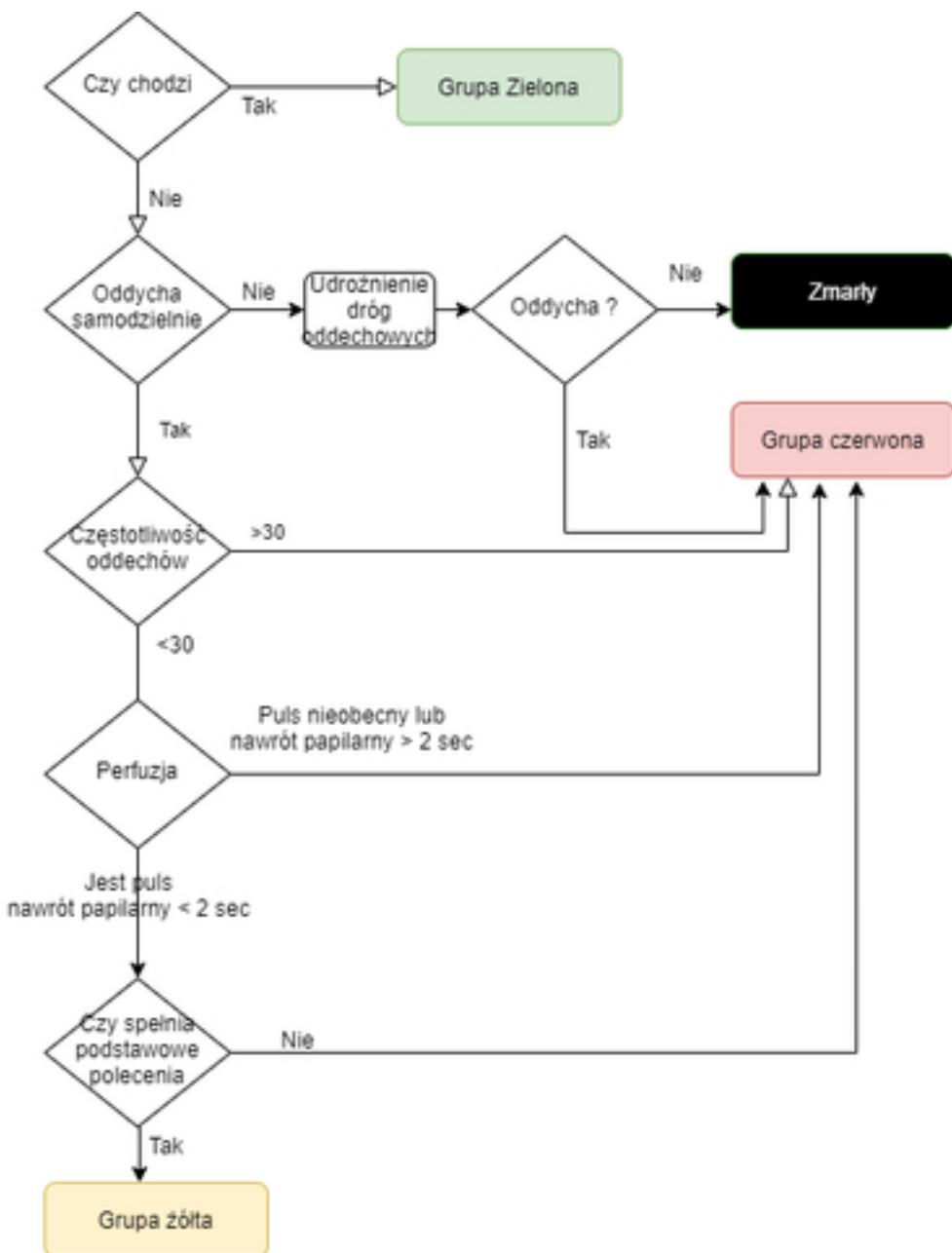
W przypadku treningu z naszym systemem, do wyboru mamy 3 rodzaje segregacji triage:

1. START Triage

Zakłada nadanie każdemu z poszkodowanych określonego priorytetu określającego kolejność udzielania pomocy/ewakuacji. Poszkodowani zostają oznaczeni poprzez nadanie odpowiedniego koloru (czerwony, żółty, zielony, czarny). Zakłada sprawdzenie takich funkcji życiowych jak:

- możliwość chodzenia
- drożności dróg oddechowych
- częstotliwości oddechu

- czas nawrotu kapilarnego lub obecność tętna na tętnicy promieniowej stan świadomości

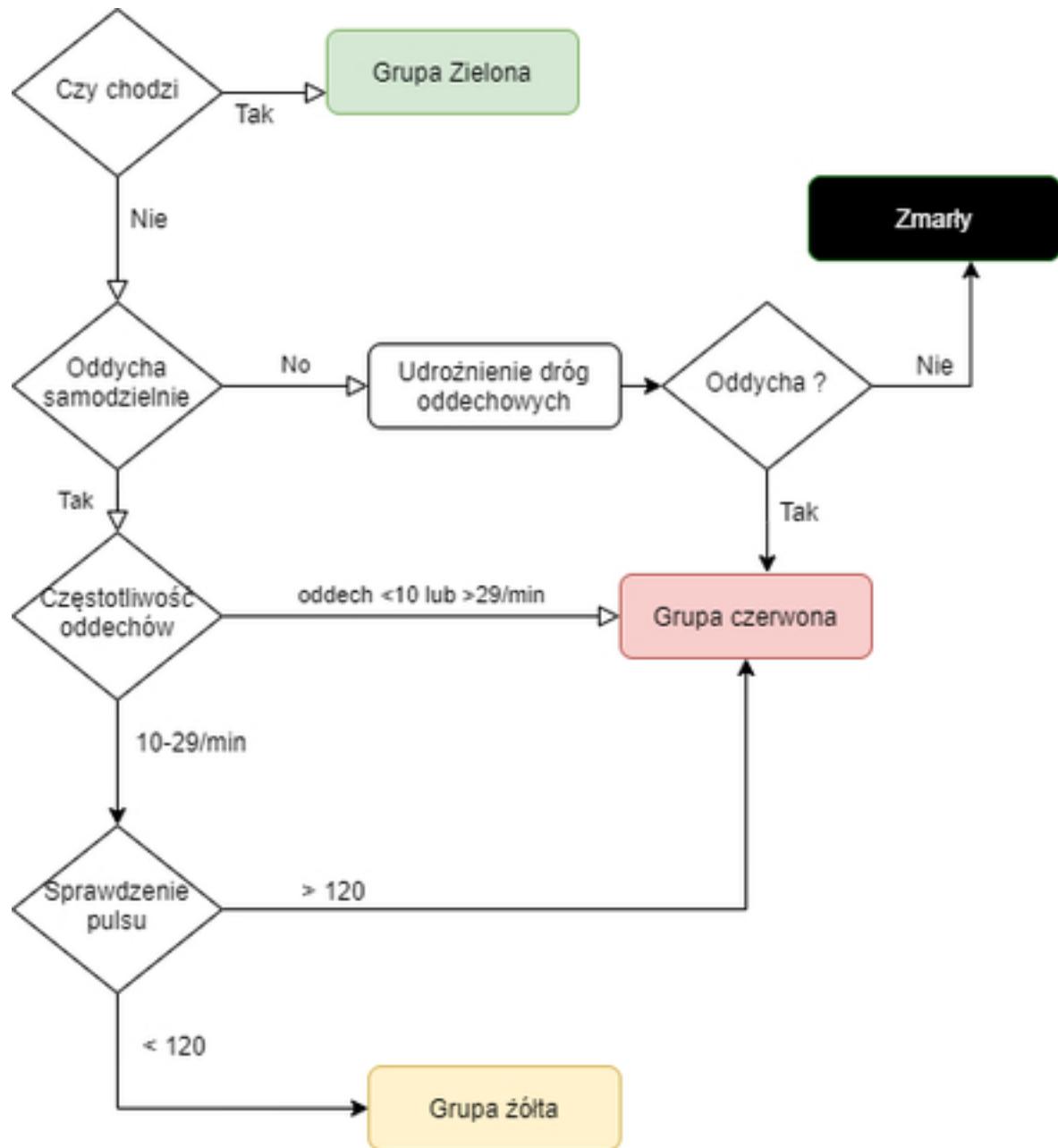

2. Sieve Triage

stosowany w Wielkiej Brytanii i Australii. Opiera się na podobnych założeniach jak START. Ocena pacjentów opiera się na:

- możliwość chodzenia
- oddechu
- perfuzji obwodowej

- częstotliwość pracy serca

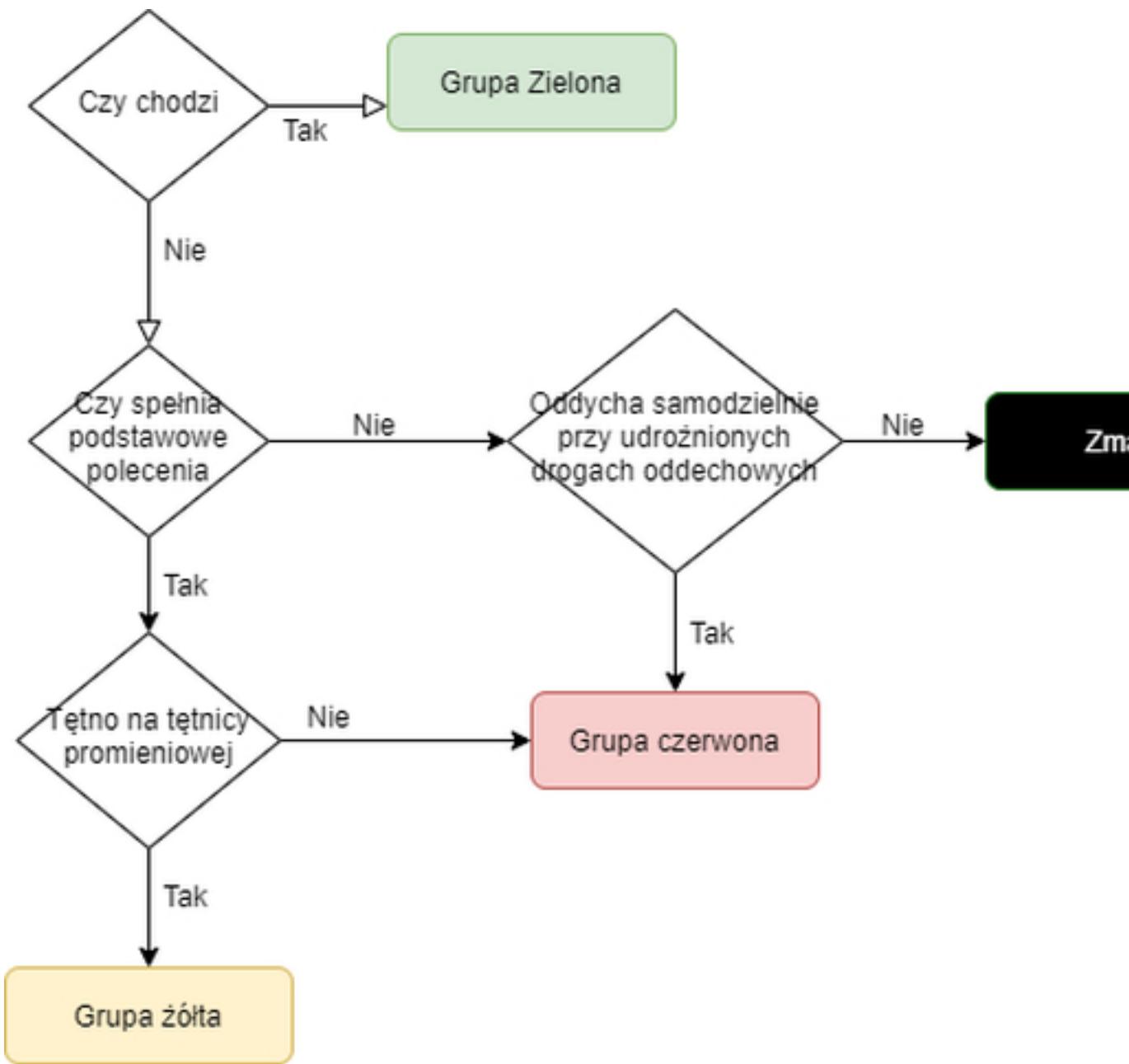

3. CareFlight Triage

Opracowany w Australii. Podobny do systemu START, oparty na ocenie funkcji życiowych:

- możliwości samodzielnego poruszania się
- tętnica na tętnicy promieniowej

- oddechu przy udrożnionych drogach oddechowych

Wszystkie parametry życiowe wyświetlane będą na Baconie.

Instruktor za pomocą panelu sterowania magląd w poczynania uczestników. Widzi czas w jakim przypisana została kategoria, kto ją przypisał i jaki kolor został przypisany a także na bieżąco monitoruje reakcje KAMa na spływające do niego informacje.

Triażysta na podstawie odczytanych wartości funkcji życiowych wypełnia formularz na telefonie z androidem będącym standardowym wyposażeniem ułatwiający mu szybki przydział kategorii, a także przyspiesza przepływ informacji do KAMa.

KAM podejmuje decyzje na podstawie danych zgromadzonych na wyświetlaczu tabletu, będącym standardowym wyposażeniem karetki.

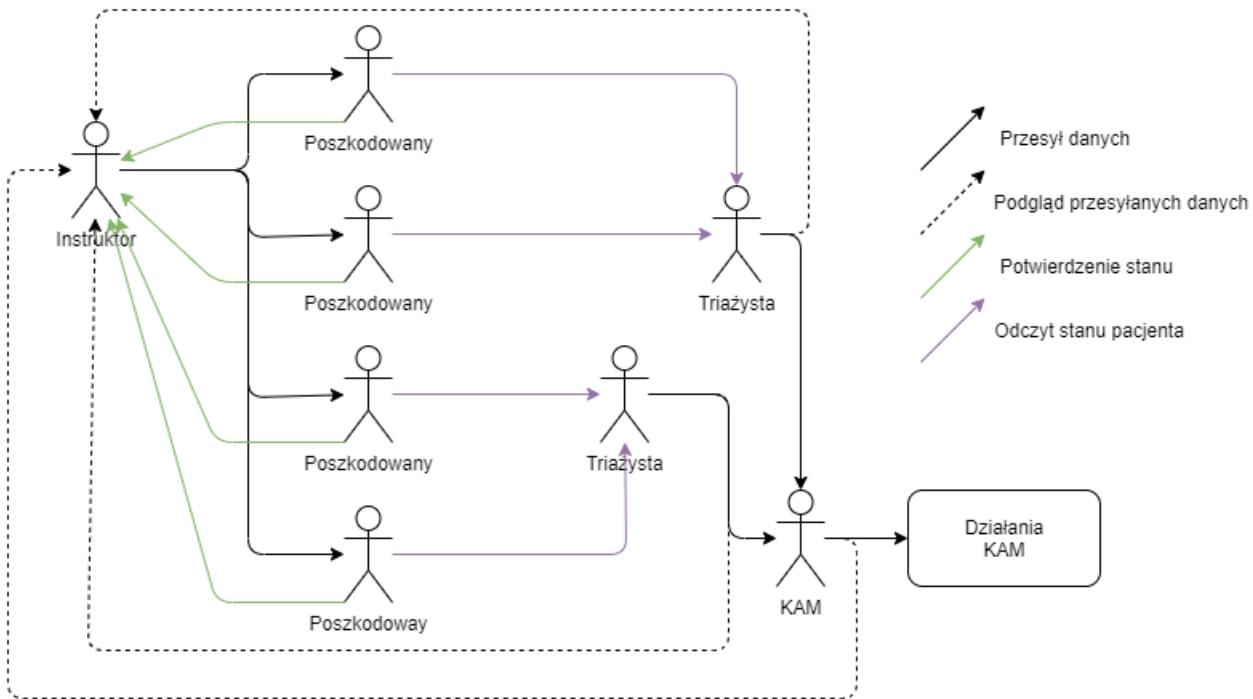
2 Wymagania

1. Linia życia musi być w czytelny sposób przekazana triażyście.
2. Wypełnione formularze muszą być na bieżąco przesyłane KAMowi.
3. Instruktor musi mieć możliwość zdalnej zmiany stanu symulatora w dowolnym momencie.
4. System korzysta z komunikacji bezprzewodowej.
5. Instruktor ma możliwość gromadzenia informacji o decyzjach i czasie ich podjęcia przez każdego szkolonego.
6. System umożliwia jednoczesny trening w grupie o liczbie co najmniej jednej załogi karetki.
7. Symulatory poszkodowanych muszą określać swoje współrzędne w hali, każdy symulator ma przydzielony identyfikator.
8. Symulatory poszkodowanego powinny mieć wystarczająco energii do nieprzerwanego działania przez jedną sesję szkoleniową(min 1,5h).

3 Założenia

1. Poszkodowany musi prezentować dane triażyście więc będzie zrealizowany przez mikrokomputer z wyświetlaczem (w dalszej części nazywany beaconem), na którym będą wyświetlane parametry życiowe poszkodowanego.
2. Urządzenia muszą komunikować się między sobą bezprzewodowo więc komunikacja między beaconami będzie zrealizowana z wykorzystaniem technologii bluetooth w wersji LE.
3. Wszyscy triażyści muszą mieć możliwość przekazywania formularzy KAMowi oraz instruktorowi z dodatkowymi informacjami o czasie ich wypełnienia, więc formularze zrealizowane będą przez dedykowaną aplikację na telefony komórkowe, będące na standardowym wyposażeniu ratownika medycznego.
4. KAM musi mieć możliwość odebrania formularzy, więc posłuży mu do tego aplikacja dedykowana na tablet będący standardowym wyposażeniem karetki.
5. Instruktor nadzorujący szkolenie ma do dyspozycji tablet z dedykowaną aplikacją, służącą jako panel sterowania.

4 Opis systemu

4.1 Poszkodowani

Poszkodowani (beacony) będą mikrokomputerami komunikującymi się bezprzewodowo. Będą wymieniały między sobą informacje o stanie całego systemu. Każdy beacon będzie wyposażony w wyświetlacz LCD informujący ratownika o stanie parametrów życiowych symulowanego pacjenta takich jak: liczba oddechów na minutę, drożność dróg oddechowych, czas nawrotu papilarnego, ocena przytomności.

4.2 Triażysti

Triażysta uczestniczący w szkoleniu będzie wyposażony w telefon, na którym działa będzie aplikacja pełniąca rolę terminala. Gdy ratownik podejdzie do beacona, wypełnia formularz w aplikacji na podstawie odczytanych danych. Aplikacja po zatwierdzeniu formularza przesyła go do KAMa oraz instruktora poszerzone o dane dotyczące czasu jego wypełniania.

4.3 KAM

KAM posiada tablet z aplikacją informującą go na bieżąco o liczebności poszkodowanych w każdej z kategorii, co ułatwia mu podejmowanie działań koordynacyjnych takich jak: kierowanie kolejnymi przybywającymi zespołami ratownictwa medycznego, przeprowadzenie segregacji, zaopatrzenie i transport poszkodowanych zgodnie z przyjętymi priorytetami.

4.4 Instruktor

Instruktor posiada tablet, z zainstalowaną aplikacją umożliwiającą mu monitorowanie przebiegu szkolenia oraz ustalanie stan beaconów.

4.5 Zestawienie i charakterystyka sprzętu

Jako beacony planujemy użyć mikrokontrolerów Arduino NANO BLE. Zdecydowaliśmy się na to rozwiązanie ze względu na niskie zapotrzebowanie energetyczne tych modułów oraz ich mały rozmiar, dodatkowo moduły te posiadają wbudowany chip nRF52840 pozwalający na komunikację bezprzewodową. Kolejnym elementem każdego beacona będzie wyświetlacz LCD. Mający rozmiar 4x20 pól znakowych, w celu zmieszczenia na nim wszystkich potrzebnych danych dotyczących stanu zdrowia symulowanego pacjenta. Dodatkowym wymaganiem będzie możliwość zasilenia wyświetlacza za pomocą napięcia 3.3V dostępnego na mikrokontrolerze. Zasilanie układu będzie realizowane za pomocą ładowalnych akumulatorów podłączonych do regulatora napięcia wbudowanego w płytke.

Ratownik będzie posługiwał się dowolnym smartphonem z bluetoothem w wersji co najmniej 4.2.

Będzie także potrzebny tablet dla kierownika akcji, który będzie obsługiwać technologię bluetooth w wersji co najmniej 5.0, ze względu na potrzebę dużego zasięgu transmisji.

5 Sieć

Zakres prac	Sieć, Technologia Bluetooth Low Energy
Wykonał	Marta Dworakowska
Sprawdził	Krzysztof Jaros
Zatwierdził	Paweł Parczyk

5.1 Wybór technologii

5.1.1 Technologia Bluetooth Low Energy

Są dwie formy technologii Bluetooth - Basic Rate (BR) oraz LE (Low Energy). Wyбралиśmy technologię Low Energy ze względu na oszczędność energii zużywanej na transmisję.

5.1.2 BLE i Android

Android od wersji 4.3 (Jelly Bean) wspiera technologię Bluetooth Low Energy, chociaż dostępna wersja BT zależy od urządzenia.

- Android 4.3 (Jelly Bean) - BLE 4.0
- Android 5.0 (Lollipop) - BLE 4.1

- Android 7.0 (Nougat) - BLE 4.2
- Android 8.0 (Oreo) - BLE 5.0

5.1.3 BLE 4.2 vs BLE 5.0

Dla BLE 5.0 dodano kilka ulepszeń, które mogą wpływać na jakość działania budowanego systemu informatycznego.

1. Dla technologii LE 4.2 przepływność symbolowa wynosi 1Mb/s dla niekodowanych korekcyjnych danych, a z kodowaniem 500kb/s lub 125kb/s. Dla technologii LE 5.0 przepływność symbolowa dla niekodowanych danych może zostać zwiększena do 2Mb/s.
2. LE Channel Selection Algorithm 2 (CSA 2) - algorytm przeskakiwania między kanałami, który lepiej unika interferencji i zanikania fal radiowych (multipath fading).

W związku z tym, że technologia BLE 5.0 nie wprowadza istotnych ulepszeń w systemie, **rozwiązańem pozostaje technologia BLE 4.2** z uwagi na większą dostępność i niższą cenę urządzeń na rynku.

5.2 BLE 4.2

5.2.1 Zasięg

Zasięg BLE zależy od klasy urządzenia implementującego technologię. Najbardziej powszechną, używaną w telefonach jest klasa 2. Urządzenia tej klasy mają w większości przypadków zasięg 5-10m (w dobrych warunkach max 20m). Zasięg urządzeń klasy 1 wynosi 20-30m (max 100m).

5.2.2 Przebieg transmisji

Częstotliwości używane przez Bluetooth są podzielone na 40 fizycznych kanałów oddzielonych od siebie o 2 MHz. 3 z nich używane są jako kanały rozgłoszeniowe, a pozostałych 37 jako kanały informacyjne. Fizyczny kanał podzielony jest na jednostki czasowe - zdarzenia (ang. events). Informacje przesyłane są podczas trwania zdarzeń. Urządzenie rozgłaszające (ang. advertiser) wysyła jeden pakiet rozgłaszający na jednym kanale, po czym zmienia kanał rozgłoszeniowy. Wysłanie 3 pakietów na 3 kanałach to jedno zdarzenie. Urządzenia, które chcą nawiązać połączenie (ang. initiators) nasłuchują pakietów rozgłoszeniowych, jeżeli uda im się jeden odebrać wysyłają żądanie do advertisera o nawiązanie połączenia. Połączenie zostaje zaakceptowane, jeżeli advertiser zaakceptuje żądanie, wtedy initiator staje się zarządzającym (ang. master), a advertiser podwładnym (ang. slave). Ich komunikacja odbywa się poprzez 37 kanałów informacyjnych. Informacje przesyłane są między nimi podczas eventów zachodzących w tych kanałach. Master inicjuje zajście każdego eventu. Wysyłanie informacji zachodzi naraz tylko w jednym kanale.

Master i slave tworzą sieć nazwaną piconet. W sieci tej zawsze występuje jeden master i co najmniej jeden slave. Liczba urządzeń slave, mogących być podpięta do jednej sieci piconet jest ograniczona przez zasoby fizyczne mastera. Urządzenia w sieci piconet używają schematu,

według którego zmieniają kanały transmisji. Schemat ten jest algorytmiczne zdeterminowany przez mastera, który dostarcza slave'om mechanizm synchronizacji - ustalony czas, co który urządzenia zmieniają kanał komunikacyjny. Schemat ten może być zmieniany, aby wyłączyć z transmisji kanały, które są mocno obciążone przez pośrednie urządzenia, nieuczestniczące w sieci piconet.

Komunikacja w sieci piconet zachodzi tylko między masterem i jego slave'ami. Master komunikuje się naraz z jednym slave'em, chyba że master pełni funkcję Broadcaster zdefiniowaną w profilu Bluetooth GAP. Jedno urządzenie może pełnić rolę mastera w jednej sieci piconet i slave'a w innej, jak i również mastera albo slave'a w dwóch różnych sieciach piconet. Sieć złożona z sieci piconet nazwana jest siecią scatternet. Zmiana ról w jednej sieci piconet nie jest możliwa.

5.2.3 Architektura aplikacji Bluetooth (profile Bluetooth - GAP i GATT)

Transport danych w systemie BLE podzielony jest na warstwy - fizyczną, logiczną i L2CAP. Na tych warstwach zbudowane są różnorodne profile Bluetooth. Podstawowym, implementowanym zawsze, jest profil GAP. W LE, GAP definiuje 4 role, które może pełnić urządzenie:

- Broadcaster (tylko transmituje dane)
- Obserwator (tylko odbiera dane)
- Rola peryferyjna (pojedyncze połączenie - slave)
- Rola centralna (wiele połączeń - master)

Jedno urządzenie może pełnić różne role, a nawet ich kombinacje.

Wokół profilu GAP obudowanych jest wiele innych profili, np.: GATT. Profil ten zbudowany jest dla protokołu ATT. GATT definiuje 2 role:

- Serwer (udostępnia dane i przetwarza żądania)
- Klient (pobiera dane i wysyła żądania)

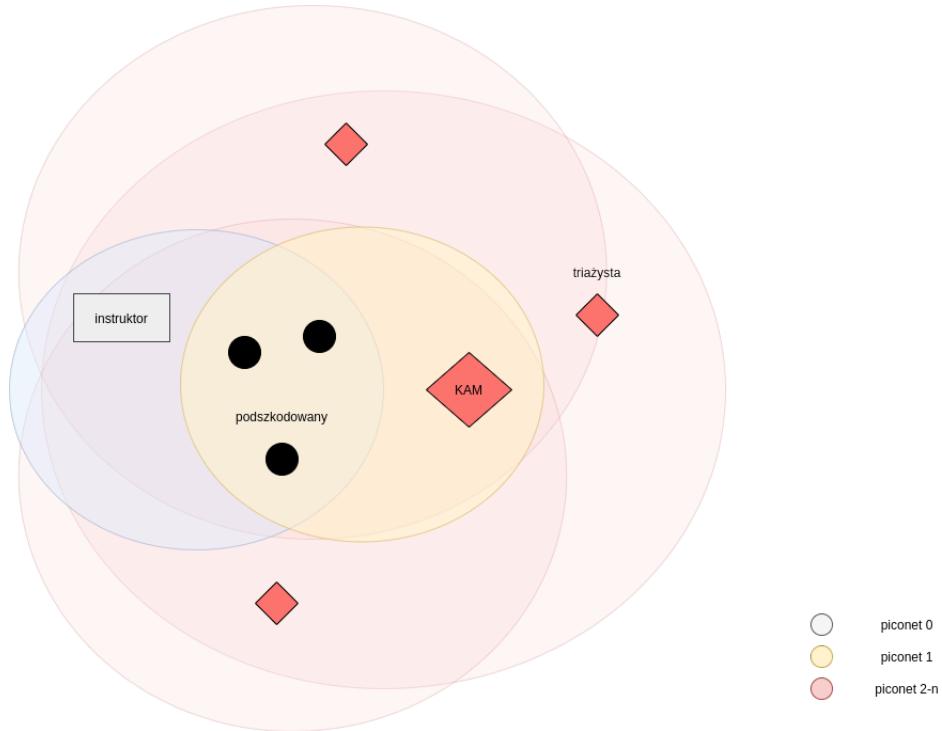
Te role nie są przywiązane do ról GAP, chociaż serwer pełni zazwyczaj rolę peryferyjną, a klient centralną.

Zakres prac	Sieć w systemie
Wykonał	Marta Dworakowska
Sprawdził	Grzegorz Huchla
Zatwierdził	Paweł Parczyk

5.3 Sieć w systemie

5.3.1 Topologia sieci

Rysunek 1 przedstawia sieć scatternet użytą w projekcie.

Rysunek 1: Topologia sieci

- W sieci piconet 0 instruktor pełni funkcję klienta, a poszkodowani serwerów.
- W sieci piconet 1 KAM pełni funkcję klienta, a poszkodowani serwerów.
- W sieciach piconet 2-n triażysta pełni rolę broadcastera, a KAM, poszkodowani i instruktor obserwatorów.

5.3.2 Protokół komunikacji

- Instruktor, KAM i triażysta - użytkownicy Android
- Poszkodowany - urządzenie Arduino

1. Etap identyfikacji urządzeń:

Identyfikacja poszkodowanych:

- Każdy poszkodowany rozsyła ramkę ping (w 16-bajtowym polu uuid 00000000-0000-1000-8000-00805F9B34FB), informując urządzenia Android o swojej obecności.
- Użytkownicy Android odbierają ramkę ping każdego poszkodowanego, uzupełniając swoją tablicę dostępnych poszkodowanych.

Identyfikacja triażystów:

- Każdy triażysta rozsyła ramkę ping (w 16-bajtowym polu uuid 00000000-0000-1000-8000-00805F9B34FB), informując urządzenia Android i Arduino o swojej obecności.
- Użytkownicy Android odbierają ramkę ping każdego triażysty, uzupełniając swoją tablicę dostępnych triażystów.
- Urządzenia Arduino odbierają ramkę ping każdego triażysty, uzupełniając swoją tablicę dostępnych triażystów.

W konsekwencji:

- użytkownik Android może wysyłać żądania do poszkodowanych,
- poszkodowany może nasłuchiwać triażystów,
- KAM i instruktor mogą nasłuchiwać triażystów.

2. Etap wymiany danych:

Ustalenie/pobranie charakterystyki poszkodowanego:

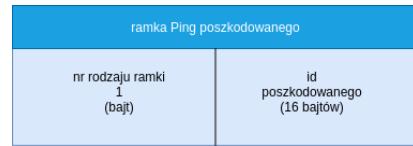
- Poszkodowany nasłuchuje żądań ze swoim identyfikatorem uuid.
- Użytkownik Android wysyła żądanu do poszkodowanego o podanie charakterystyki.
- Poszkodowany wysyła odpowiedź z danymi: charakterystyką.
- Użytkownik Android odbiera ramkę z odpowiedzią od poszkodowanego.

Odebranie informacji o decyzji triażysty:

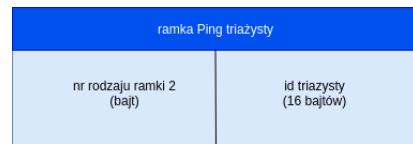
- Użytkownicy Android i poszkodowani nasłuchują ramek rozgłoszeniowych, oczekując decyzji triażysty (o klasyfikacji - kolorze).

- Triażysta podejmuje decyzję i nadaje swoją odpowiedź.
- Użytkownicy Android odbierają odpowiedź triażysty.
- Poszkodowany odbiera odpowiedź triażysty.

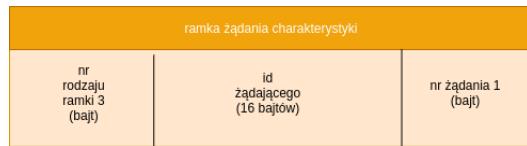
5.3.3 Ramki protokołu komunikacji

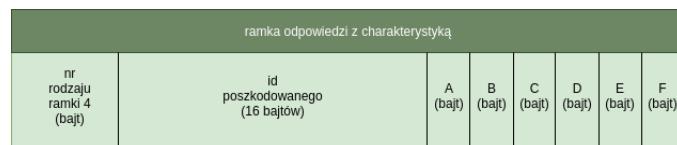
Rysunek 2: Ramka ping poszkodowanego

Rysunek 3: Ramka ping triażysty

Rysunek 4: Ramka żądania charakterystyki

Rysunek 5: Ramka odpowiedzi z charakterystyką

Rysunek 6: Ramka żądania zmiany charakterystyki

ramka rozgłoszeniowa triażysty			
nr rodzaju ramki 6 (bajt)	id triażysty (16 bajtów)	id poszkodowanego (16 bajtów)	kolor (bajt)

Rysunek 7: Ramka rozgłoszeniowa decyzji triażysty

6 Wybór sprzętu

Zakres prac	Wybór urządzeń oraz wykonanie schematu połączeń
Wykonał	Grzegorz Huchla
Sprawdził	Adam Pędracki
Zatwierdził	Paweł Parczyk

6.1 Kryteria i wybór

Naszym wyborem ze względu na koszt oraz potrzeby zostało Arduino UNO wraz z podłączonym wyświetlaczem oraz modułem ESP-32 odpowiadającym za komunikację Bluetooth. Wybór ten jest umotywowany posiadaniem przez nas kilku klonów tej płytki, co pozwoli zminimalizować koszty zakupu potrzebnego sprzętu. Do tej płytki zostanie podłączony także wyświetlacz pracujący za pomocą magistrali I2C, pracujący na zasilaniu 5V dostarczonym z Arduino.

6.2 Arduino

6.2.1 NANO

- Mniejsze niż Arduino Uno (18 x 45 mm)
- Mniejsze niż w przypadku UNO zużycie energii (ok. 160mW, w zależności od wersji)
- Cena ok 60zł za wersję standardową, 130 za wersję z BT 5.0
- Brak wyjścia 5v, tylko 3,3V
- Mała dostępność obudów gotowych
- Zasilanie 5V microusb albo przez pin i regulator napięcia (6-20V)
- Jest wersja z bt 5.0
- NANO EVERY Najtańsza wersja - ok 60zł, większe zużycie prądu niż w przypadku wersji 33, kosztuje ok 60 złotych i nie posiada wersji z BT.
- NANO zwykłe Droższa wersja (ok 90 zł), brak wersji z BT.
- NANO 33 Wersja z Bluetooth 130 zł, bez 120, są wersje z BT 5.0. Ich użycie niweluje potrzebę dodatkowego modułu, czyli zmniejszenie rozmiaru. Z całej rodziny NANO mają najmniejszy pobór energii

6.2.2 UNO

- Większy rozmiar (68.6 mm × 53.3 mm) niż w przypadku NANO
- Łatwy dostęp obudów i akcesoriów
- Cena ok 95zł
- normalne wyjście 5V
- Brak wersji z BT

6.2.3 Inne modele arduino

Pozostałe wersje Arduino nie posiadają wbudowanej komunikacji Bluetooth. Wybór został więc ze względów ekonomicznych sprowadzony do dwóch wyżej wymienionych wersji - NANO ze względu na wbudowaną komunikację Bluetooth 5.0 oraz UNO ze względu na to, że grupa posiada kilka klonów takiej płytki.

6.3 Wyświetlacz

Są 2 główne standardy podłączenia: PCF8574 i HD 44780.

6.3.1 PCF

Podłączany na dwa wejścia pwm + zasilanie + gnd.

Jest w Botlandzie wersja na 3,3V (pod arduino nano) ODR-15155, co pozwala podłączyć je bezpośrednio do zasilania w NANO. Na zasilanie 5v jest też np. LCD-02640.

6.3.2 HD

6 cyfrowych (wersja na 4 bit) albo 10 (na 8 bit), w Botlandzie nie znalazłem takich pod 3.3V, co wyklucza łatwe użycie z Arduino NANO. Na 5V jest na przykład LCD-04685.

6.4 Bluetooth

Z dwóch opcji: dokupienia osobnego modułu oraz użycia BT wbudowanego w płytę, co sugeruje użycie NANO 33 BLE. Zdecydowaliśmy się na tą pierwszą opcję, ze względu na brak potrzeby użycia standardu 5.0. Wybranym przez nas modułem Bluetooth został ESP-32 posiadający wbudowany Bluetooth w standardzie 4.2.

6.5 Zasilanie

Znalazłem 2 opcje:

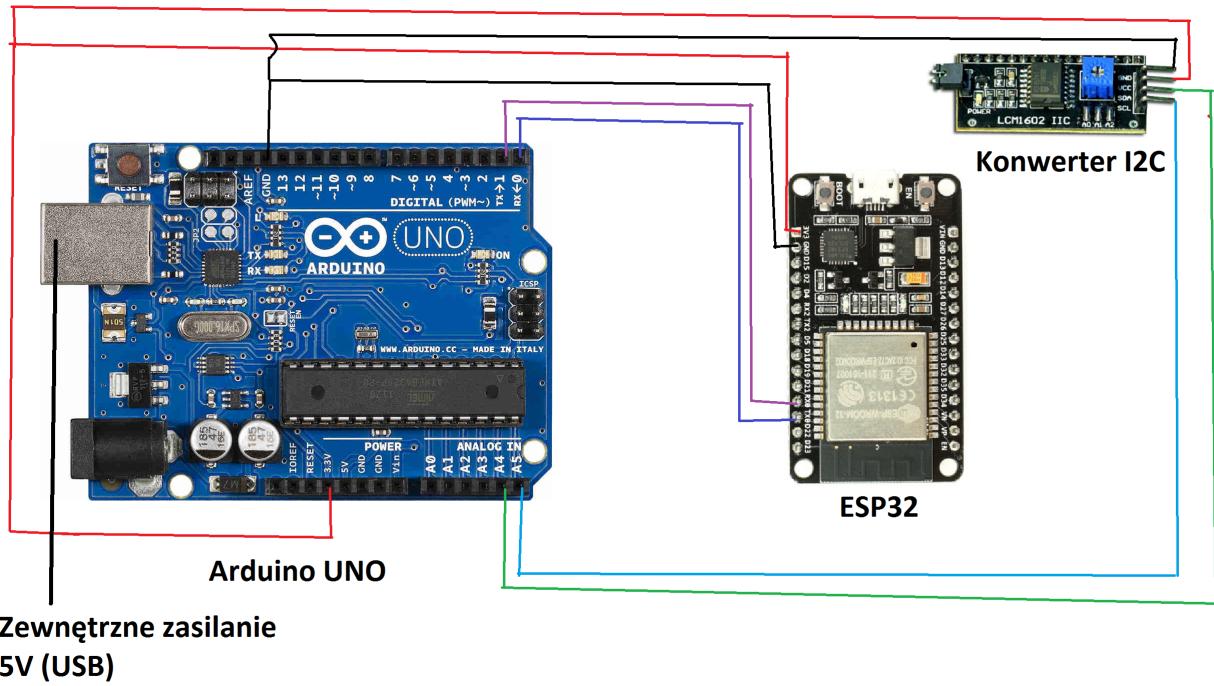
6.5.1 Przez usb

Do każdego pakietu dochodzi powerbank zasilający płytę przez microUSB, powoduje to łatwiejsze ładowanie przez zwykły kabel.

6.5.2 przez regulator napięcia w płytce

Płyta jest do zasilenia czymkolwiek z zakresu 6-21V, czyli można użyć akumulatorów, np 9V. Jest wtedy bardziej skomplikowane ładowanie modułów, potrzeba osobnej ładowarki do baterii.

6.6 Schemat

Rysunek 8: Schemat połączenia modułów do Arduino

Na schemacie zawarte zostały: mikrokontroler Arduino Uno, konwerter wyświetlacza (jest częścią całości modułu wyświetlacza, niezawartego na schemacie ze względu na duże rozmiary oraz brak połączeń realizowanych przez nas - wszystkie potrzebne połączenia pomiędzy sterownikiem a wyświetlaczem będą gotowe w zakupionych modułach) oraz moduł komunikacji Bluetooth ESP-32 połączony z Arduino za pomocą portu szeregowego.

7 Instrukcja instalacji android studio

Zakres prac	”Program techniczny - Android” i ”Instrukcja instalacji android studio”
Wykonał	Paweł Parczyk
Sprawdził	Krzysztof Jaros
Zatwierdził	Paweł Parczyk

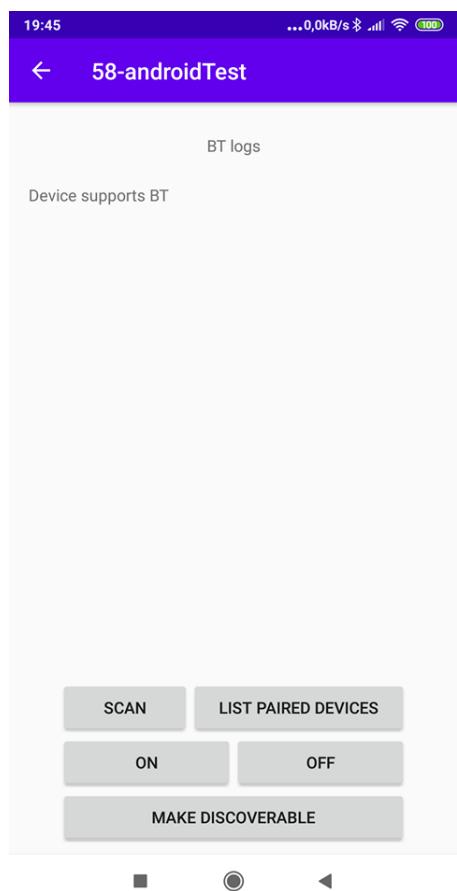
1. zainstalować android studio
  - (a) zainstalować driver do androida sudo apt-get install adb
  - (b) uruchomić tryb developerski w urządzeniu (7 klikniec w numer wersji OS)
  - (c) uruchomić debugowanie przez usb (w ustawieniach developerskich)
  - (d) uruchomić instalowanie przez usb (w ustawieniach developerskich)
2. utworzyc nowy projekt „Empty Activity”
3. zbudować
4. jeśli wystąpił błąd zwiazany z ”platforms;android-28”
  - (a) znalezcz ./sdkmanager Android/tools/bin i wywołać polecenie ./sdkmanager ”platforms;android-28”. Lub zainstalować przez AndroidStudio tools -i sdkmanager
  - (b) w przypadku pracy na windowsie nalezy skorzystac z konsoli zainstalowanej w android studio
5. zbudować
6. wejsc w Run -i Run app. Na belce powinny się pojawić opcje: <https://developer.android.com/training/app>
7. Jesli wystepują bledy przy znalezieniu urządzenia
  - (a) adb devices -i no permissions Mozna tez spróbować rozłączyć usb
  - (b) sudo adb kill-server
  - (c) sudo adb start-server
  - (d) adb devices -i unauthorized
  - (e) na telefonie nadac uprawnienia do debugowania i przejsc w tryb PTP (wyskoczą dwa dymki)
8. Gotowe!

8 Program techniczny - Android

8.1 Radio bluetooth

W związku z koniecznością oprogramowania modułu bt na urządzenie z systemem android została napisana aplikacja pozwalająca zarządzać. Z jej poziomu można włączyć, wyłączyć moduł. Ustanowić urządzenie wykrywalnym przez inne urządzenia, a także wykonać skanowanie. Wyniki pracy są prezentowane na polu tekstowym.

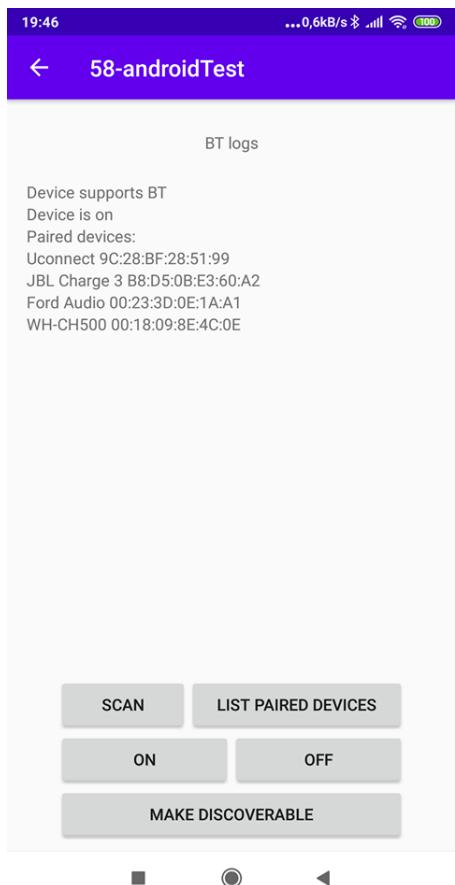
Po uruchomieniu aplikacji należy wybrać właściwy ekran przyciskiem BT. Docelowy ekran został przedstawiony na rysunku 16. Zawiera on pola niezbędne do zarządzania modułem BT w systemie android.

Rysunek 9: Ekran uruchomionej aplikacji testowej

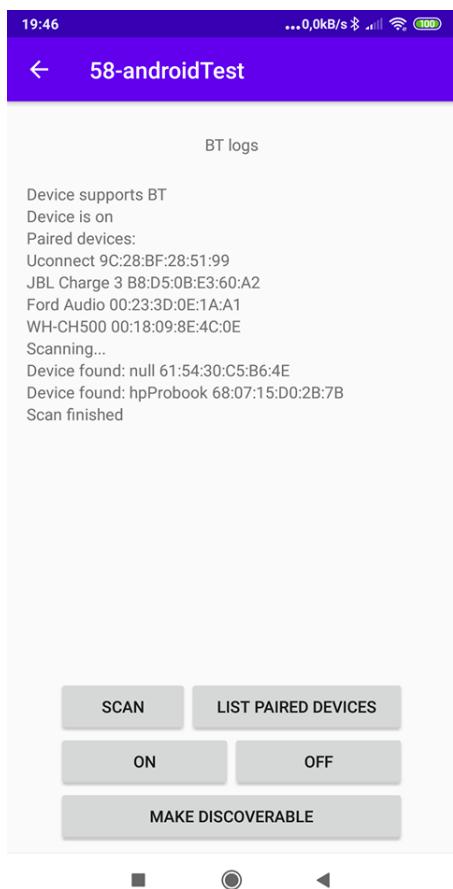
Pierwszy wyświetlony komunikat informuje czy urządzenie na którym został uruchomiony program obsługuje komunikację bluetooth. Jeśli tak (jak w przypadku urządzenia testowego) wyświetli się komunikat *Device supports BT* informujący o wsparciu dla BT.

Przycisk *List Paired Devices* wyświetli liste aktualnie sparowanych urządzeń. Efekt zadziałania został zaprezentowany na rysunku 11. Urządzenie było sparowane z dwoma zestawami głośnomówiącymi, słuchawkami i głośnikiem. Zostały wypisane nazwy urządzeń a także ich adresy MAC.

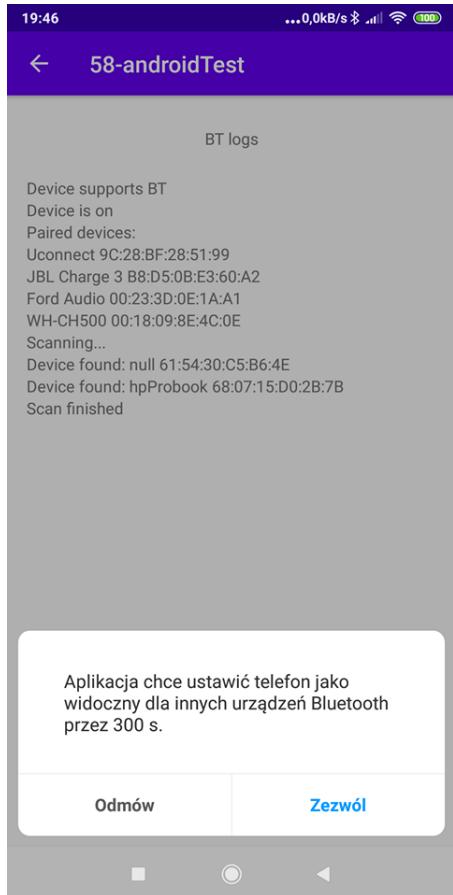
Rysunek 10: Ekran uruchomionej aplikacji testowej

Jedną z najważniejszych funkcji urządzenia jest wykrywanie pobliskich urządzeń BT, aby móc się z nimi skomunikować. Do sprawdzenia tej funkcji służy przycisk *Scan*. Po jego wcisnięciu telefon zacznie proces wyszukiwania, który domyślnie trwa 12 sekund. Po jego zakończeniu lista logów zostanie zaktualizowana. Proces skanowania został przedstawiony na rysunku 11. Podobnie jak w przypadku wypisania urządzeń sparowanych zostały wyświetlane nazwy i adresy MAC znalezionych urządzeń. Jeśli nazwa przyjęła wartość *null* znaczy to, że urządzenie się nie przedstawiło.

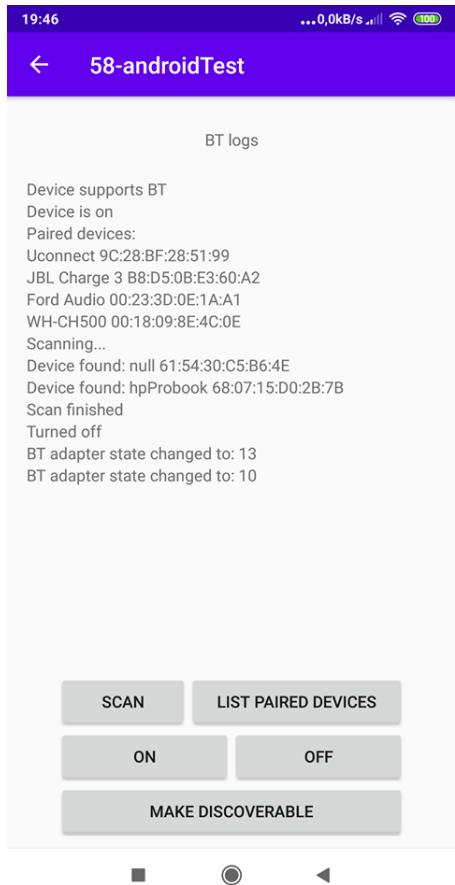
Rysunek 11: Ekran uruchomionej aplikacji testowej

W technologii BT urządzenie może nasłuchiwać na rozgłoszenia, ale nie być widoczne podczas skanowania przez inne urządzenia. Aby umożliwić innym urządzeniom wykrywanie należy włączyć tryb *discoverable*. Służy do tego przycisk *Make Discoverable*. Po jego wcisnięciu system wyświetla wiadomość z prośbą o potwierdzenie przez użytkownika (zaprezentowane na rysunku 12).

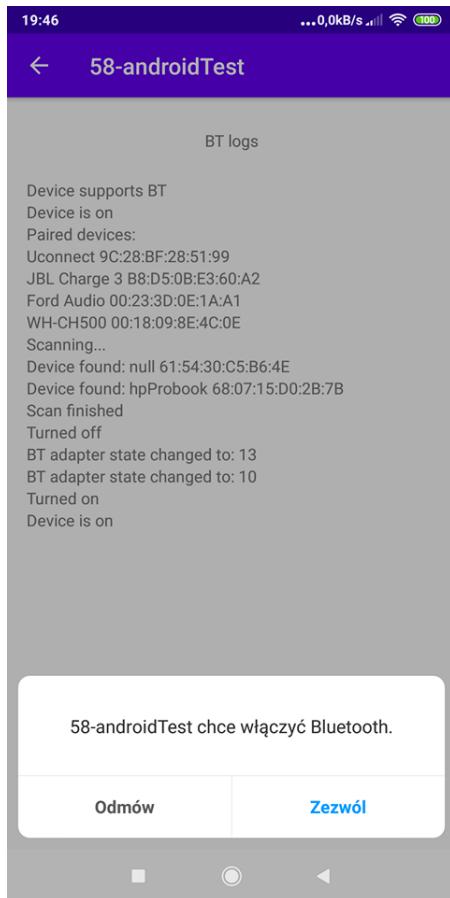

Rysunek 12: Ekran uruchomionej aplikacji testowej

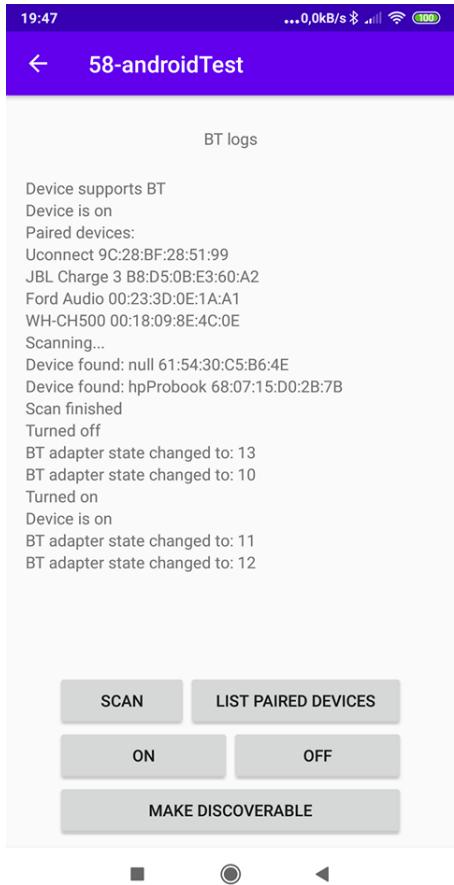
Z poziomu aplikacji możliwe jest zarówno uruchomienie jak i wyłączenie radia. Służą do tego kolejno przyciski *On* i *Off*. Na rysunku 13 został zaprezentowany rezultat wyłączenia. Podczas uruchomienia system operacyjny wyświetla wiadomość z prośbą o potwierdzenie wyłączenia radia (rysunek 14), po akceptacji przez użytkownika zostają wyświetlane kolejne komunikaty. Zaktualizowana lista logów zostały zaprezentowane na rysunku 15

Rysunek 13: Ekran uruchomionej aplikacji testowej

Rysunek 14: Ekran uruchomionej aplikacji testowej

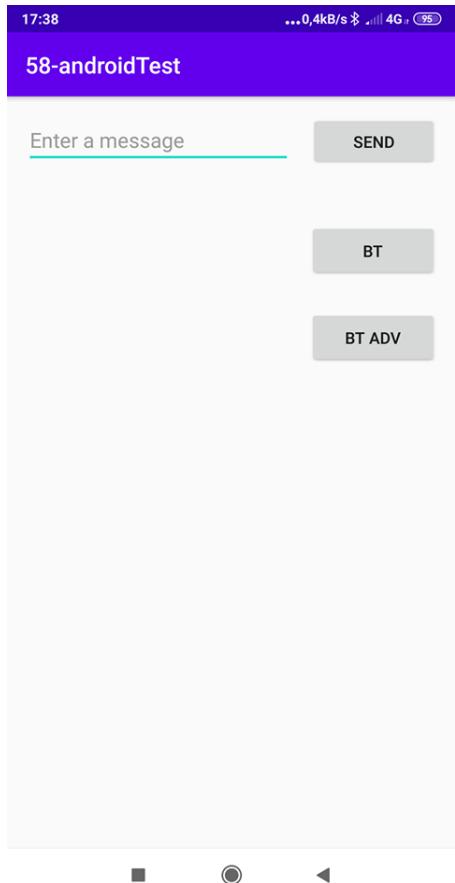
Rysunek 15: Ekran uruchomionej aplikacji testowej

8.2 Tryb advertisement

Drugim krokiem pracy nad systemem Android było stworzenie oprogramowania sprawdzającego możliwość komunikacji przez BT z wykorzystaniem trybu advertisement. Komunikacja w tym trybie opiera się na rozsyłaniu ramek bez potwierdzenia odbioru.

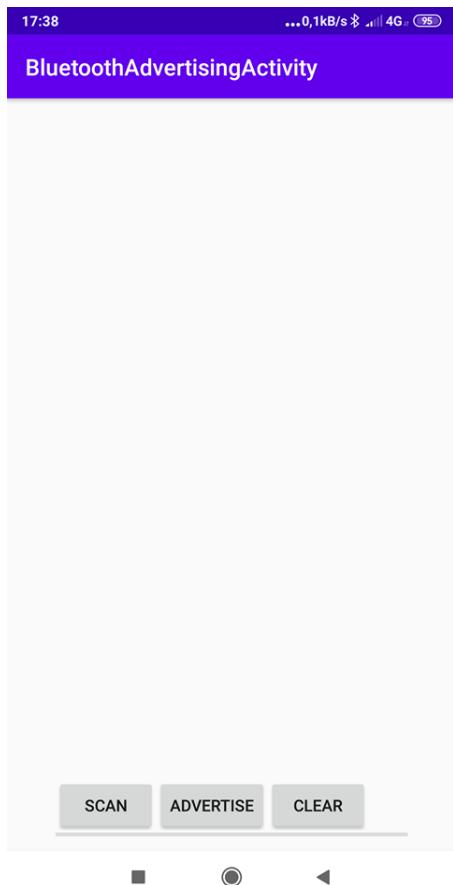
Po uruchomieniu aplikacji należy przejść do *BT adv*. Na ekranie pojawi się pole logu i 3 przyciski. Po kliknięciu *advertise*, urządzenie przejdzie w tryb rozgłaszenia i rozpocznie wysyłanie ramek. Przycisk *scan* zmienia tryb pracy na odbiór. Po uruchomieniu odbierania urządzenie przez 10 sekund będzie oczekiwane na dane przychodzące - aplikacja filtry cały ruch który nie jest wysyłany przez nią samą. Więc poprawność działania można sprawdzić jedynie uruchamiając aplikację na dwóch różnych urządzeniach i przechodząc w jednej do trybu rozgłaszenia a w drugiej do trybu skanowania.

Na rysunku 16 przedstawiono obraz głównego okna aplikacji, na który zaznaczono przycisk przenoszący do opisywanej części aplikacji.

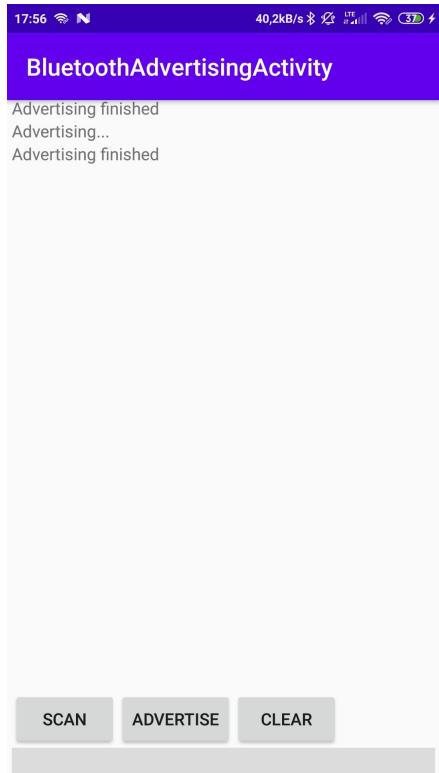

Rysunek 16: Ekran główny aplikacji testowej

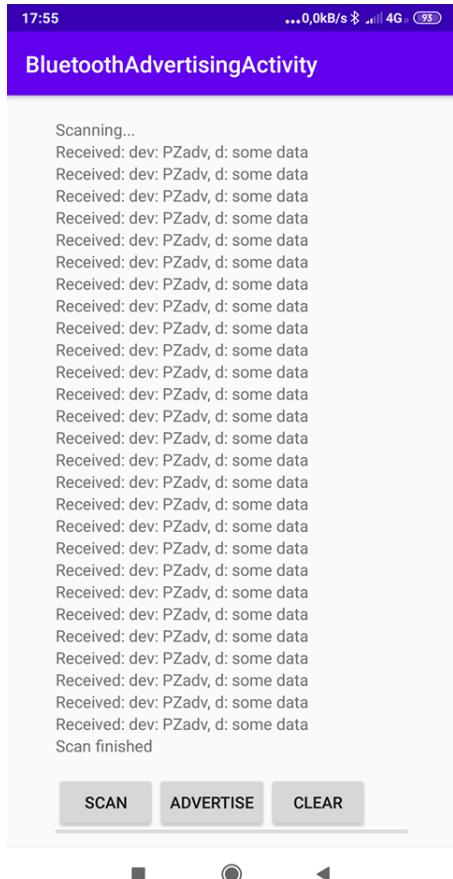
Na rysunku 17 przedstawiono ekran trybu advertisement aplikacji. Test połączenia przebiegał w następujący sposób. Na jednym z urządzeń uruchomiono skanowanie. Po otrzymaniu pozytywnego komunikatu uruchomiono wysyłanie na drugim urządzeniu, które przez okres 3 sekund nadawało. Na rysunkach 18 i 19 przedstawiono logi po zakończeniu procesu.

Rysunek 17: Ekran trybu advertisement aplikacji testowej

Rysunek 18: Log po przeprowadzeniu procesu wysyłania

Rysunek 19: Log po przeprowadzeniu procesu skanowania

9 Instrukcja instalacji Android IDE oraz biblioteki i2C

Zakres prac	Instrukcja instalacji Android IDE oraz biblioteki i2C, Program techniczny - Arduino
Wykonał	Grzegorz Huchla
Sprawdził	Adam Pędracki
Zatwierdził	Paweł Parczyk

1. Pobrać instalator Arduino IDE ze strony <https://www.arduino.cc/en/Main/Software> oraz go zainstalować,
2. Pobrać bibliotekę I2C ze strony:
https://downloads.arduino.cc/libraries/github.com/marcoschwartz/LiquidCrystal_I2C-1.1.2.zip
3. Rozpakować archiwum biblioteki
4. Odszukać folder `Users/[nazwa_użytkownika]/Documents/Arduino/libraries`
5. Wkleić folder `LiquidCrystal_I2C-1.1.2`

Następnie potrzebny będzie zestaw narzędzi służący do programowania modułu ESP32.
W tym celu:

1. W otwartym programie Arduino IDE wybrać zakładkę Plik, następnie Preferencje,
2. W polu dodatkowe adresy URL dla menedżera płytek wkleić następujący link: <https://dl.espressif.com>
3. Zatwierdzić przyciskiem OK
4. W zakładce narzędzi wejść w menu wyboru płytek, a następnie w pole Menedżera płytek. Po uruchomieniu samodzielnie program zacznie pobierać pakiet dla ESP. Po zakończeniu pobierania można będzie wybrać płytke z menu w zakładce narzędzi.

10 Realizacja programu Arduino i ESP32

W celu funkcjonalnej pracy każdego z beaconów konieczne było zaprogramowanie modułów Arduino w taki sposób, aby wyświetlały na module LCD dane potrzebne ratownikowi do klasyfikacji poszkodowanego. Dodatkowo dane te muszą być zdalnie modyfikowalne, docelowo przez aplikację KAM-a.

Wyświetlacz pokazuje następujące parametry:

- Puls,
- oddech,
- czy poszkodowany chodzi,
- czy rozmawia,
- czas nawrotu kapilarnego.

Puls oraz czas nawrotu prezentowany jest w formie liczbowej, informacje czy pacjent chodzi i rozmawia jest prezentowane w formie tekstowej, a oddech za pomocą strzałki zmieniającej się w zależności od trwającego procesu - strzałka w góre reprezentuje wdech, a strzałka w dół wydech.

10.1 Modyfikacja parametrów

Modyfikacja parametrów wyświetlanych przez moduł odbywa się za pomocą portu szeregowego, podłączonego do ESP32. Komenda przesłana z ESP zawiera informacje dotyczące stanu parametrów pacjenta, według następującego kodu:

Parametr	Kod	Jednostka	Wartość
Puls	A	1bpm	000-999
Wdech	B	10ms	000-999
Wydech	C	10ms	000-999
Chodzenie	D	Boolean	000-999
Rozmowa	E	Boolean	000-999
Nawrót kap.	G	0,1s	000-999

Komenda składa się z kodu i bezpośrednio po nim trzycyfrowej (np 001, 100, 050) wartości z podanego zakresu. Dla parametrów chodzenia i rozmawiania jeżeli wartość parametru jest parzysta oznacza to że nie, w przeciwnym przypadku że tak. Przykładowo, chcąc ustawić nawrót kapilarny na 0,5s użyć należy komendy G005. Możliwym jest łączenie komend, oddzielając je pojedynczym znakiem !. Koniec ciągu komend, niezależnie od ilości modyfikowanych parametrów należy oznaczyć znakiem #. Przykładowa komenda modyfikująca kilka parametrów na raz może mieć więc postać: A111!B021!C037#

Komendy są przesyłane w ramkach opisanych w protokole komunikacyjnym. Na obecnym etapie są one izolowane do zmiennych tekstowych, nie powodują jeszcze modyfikacji parametrów na wyświetlaczu.

Aby otworzyć okno komunikacji szeregowej w komputerze należy w otwartym środowisku Android IDE użyć kombinacji klawiszy Ctrl-Alt-M

10.2 ESP i komunikacja Bluetooth

Aby ESP32 modyfikowało parametry wyświetlane przez Arduino potrzebne jest dostarczenie tych danych do wspomnianego modułu. W tym celu aplikacja osoby modyfikującej te parametry wysyła Adviserment przez Bluetooth, który jest odbierany przez ESP32 i dekodowany. Jako Service dostarczany przez Adviserment jest przekazywany ciąg znaków z określeniem parametrów takich komenda modyfikująca, docelowy moduł poszkodowanego oraz inne.

11 Źródła

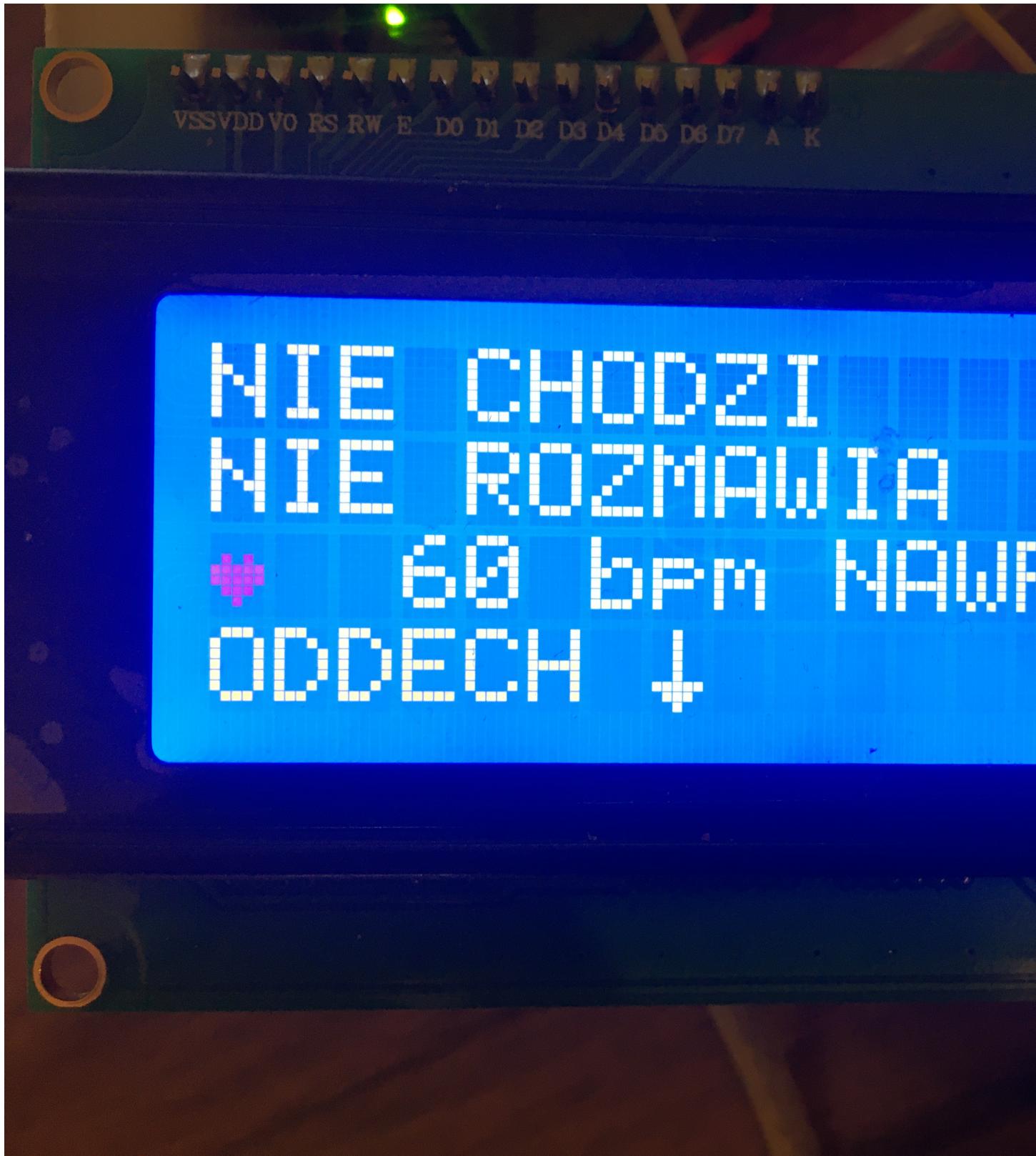
1. <https://www.gov.pl/web/zdrowie/zdarzenia-mnogie/masowe>
2. https://en.wikipedia.org/wiki/Simple_triage_and_rapid_treatment

3. <https://www.bluetooth.com/specifications/archived-specifications/>
4. <https://en.wikipedia.org/wiki/Bluetooth>
5. <https://www.bluetooth.com/blog/periodic-advertising-sync-transfer/>
6. https://pl.wikipedia.org/wiki/Wersje_systemu_Android

12 Materiały

<https://github.com/NordicSemiconductor/Android-nRF-Mesh-Library>

Zakres prac	asdasd
Wykonał	ZZZZ
Sprawdził	XXXX
Zatwierdził	YYYY

Rysunek 20: Parametry życiowe na wyświetlaczu LCD